

OBSAH

PŘEDMLUVA	7	0.6.1. Přirozené znaky	27
POZNÁMKA KE GRAFICKÝM ZNAČKÁM	9	0.6.2. Neintencionální znaky	28
ÚVOD: SMĚREM K LOGICE KULTURY	11	0.7. Přirozené hranice: dolní práh	30
0.1. Projekt teorie sémiotiky	11	0.7.1. Stimuly	30
0.1.1. Cíle zkoumání	11	0.7.2. Signály	31
0.1.2. Meze výzkumu	13	0.7.3. Fyzická informace	32
0.1.3. Teorie lži	14	0.8. Přirozené hranice: horní práh	32
0.2. 'Sémiotika': obor, nebo disciplína?	15	0.8.1. Dvě hypotézy o kultuře	32
0.3. Komunikace a/nebo signifikace	16	0.8.2. Nástroje	33
0.4. Umělé hranice: obor	17	0.8.3. Komodity	36
0.5. Přirozené hranice: dvě definice sémiotiky	24	0.8.4. Ženy	38
0.5.1. Saussure	24	0.8.5. Kultura jako sémiotický jev	38
0.5.2. Peirce	25	0.9. Epistemologické hranice	40
0.6. Přirozené hranice: inference a signifikace	27	POZNÁMKY	42
		1: SIGNIFIKACE A KOMUNIKACE	45
		1.1. Základní model komunikace	45

1.2. Systémy a kódy	49	2.7. Interpretans	85
1.3. S-kód jako struktura	52	2.7.1. Peircova teorie	85
1.4. Informace, komunikace, signifikace	54	2.7.2. Různé druhy interpretantů	87
1.4.1. Některé metodologické distinkce	54	2.7.3. Neomezená semióza	88
1.4.2. Informace u zdroje	55	2.7.4. Interpretanty v teorii kódů	90
1.4.3. Informace s-kódu	57	2.8. Sémantický systém	90
1.4.4. Fyzický přenos informace	59	2.8.1. Opozice v obsahu	90
1.4.5. Komunikace	59	2.8.2. Subsystémy, pole, osy	93
POZNÁMKY	61	2.8.3. Segmentace sémantických polí	95
2: TEORIE KÓDŮ	63	2.8.4. Protikladná sémantická pole	100
2.1. Znaková funkce	63	2.8.5. Metodologická povaha sémantického systému	102
2.2. Výraz a obsah	65	2.9. Sémantické ukazatele a sémém	104
2.3. Denotace a konotace	70	2.9.1. Denotativní a konotativní ukazatele	104
2.4. Zpráva a text	72	2.9.2. Denotace vlastních jmen a čistě syntaktických entit	106
2.5. Obsah a referent	74	2.9.3. Kód a kombinační pravidla	111
2.5.1. Referenční klam	74	2.9.4. Požadavky kompoziční analýzy	112
2.5.2. <i>Sinn</i> a <i>Bedeutung</i>	75	2.9.5. Některé příklady kompoziční analýzy	114
2.5.3. Extenzionální klam	78	2.9.6. Základní přístup k definici sémému	117
2.6. Význam jako kulturní jednotka	83	2.10. KF model	118
		2.10.1. Bachelor	118
		2.10.2. Slovník a encyklopedie	121
		2.10.3. Ukazatele jako interpretanty	123
		2.10.4. Konotace jako ukazatele. Prostředí	123

2.10.5. Rozlišovatele jako nevlastní prvky	125	3: TEORIE ZNAKOVÉ PRODUKCE	185
2.11. Revidovaný sémantický model	128	3.1. Obecný pohled	185
2.11.1. Struktura sémému	128	3.1.1. Produktivní úsilí	185
2.11.2. Kódové kontexty a okolnosti	134	3.1.2. Typy produktivního úsilí	186
2.11.3. Sémém jako encyklopedie	137	3.1.3. Jak číst následující oddíly	191
2.11.4. Kompoziční analýza nonverbálních výrazů	140	3.2. Sémiotické a faktuální výroky	193
2.11.5. Kompoziční analýza verbálních shifterů a dalších indexů	141	3.2.1. Analytické vs. syntetické a sémiotické vs. faktuální	193
2.12. Model „Q“	148	3.2.2. Výroky	195
2.12.1. Nekonečná sémantická rekurzivita	148	3.2.3. Nonverbální výroky	196
2.12.2. N-dimenzionální model	149	3.2.4. Další záležitosti	196
2.13. Forma sémantického prostoru	152	3.3. Zmiňování	197
2.14. Nadkódování a podkódování	157	3.3.1. Indexně senzitivní soudy	197
2.14.1. Nekódované determinanty interpretace	157	3.3.2. Znamenání a odkazování	198
2.14.2. Abdukce	159	3.3.3. Proces zmiňování	199
2.14.3. Nadkódování [Overcoding]	161	3.3.4. Ideje jako znaky	201
2.14.4. Podkódování [Undercoding]	164	3.3.5. /Je/ jako metajazykový prostředek	203
2.14.5. Diskurzivní kompetence	165	3.3.6. Predikace nových vlastností	204
2.14.6. Gramatiky a texty	166	3.3.7. Je současný král Francie starý mládenec?	206
2.15. Interakce kódů a zprávy jako otevřená forma	168	3.4. Problém typologie znaků	208
POZNÁMKY	174	3.4.1. Verbální a nonverbální znaky	208
		3.4.2. Kanály a výrazové parametry	211
		3.4.3. Diskrétnost a gradační kontinua	213

3.4.4. Původy a účely znaků	214	3.6.4. Replika: kombinační jednotky	271
3.4.5. Symboly, ikony, indexy: neudržitelná trichotomie	215	3.6.5. Replika: stylizace a vektory	282
3.4.6. Replikovatelnost	216	3.6.6. Programované stimuly a pseudokombinační jednotky	287
3.4.7. Duplikáty	217	3.6.7. Invence	291
3.4.8. Repliky	220	3.6.8. Invence jako tvorba kódů	297
3.4.9. <i>Ratio facilis</i> a <i>ratio difficilis</i>	221	3.6.9. Kontinuum transformace	301
3.4.10. Topo-sensitivita	223	3.6.10. Produktivní rysy, znaky, texty	304
3.4.11. Výrazové shluky a obsahové mlhoviny	225		
3.4.12. Trojí opozice	228		
		3.7. Estetický text jako invence	306
3.5. Kritika ikonismu	230	3.7.1. Sémiotický význam estetického textu	306
3.5.1. Šest naivních názorů	230	3.7.2. Neurčité texty a texty zaměřené k sobě samým	308
3.5.2. Ikonismus a společné 'vlastností'	231	3.7.3. Manipulace s kontinuem	310
3.5.3. Ikonismus a stejnost: podobnost	235	3.7.4. Estetické nadkódování: výraz	314
3.5.4. Ikonismus a analogie	240	3.7.5. Estetické nadkódování: obsah	316
3.5.5. Odrazy, repliky, empatické podněty	241	3.7.6. Estetický idiolekt	317
3.5.6. Ikonismus a konvence	244	3.7.7. Estetické změny kódu	321
3.5.7. Výraz a obsah u podobnosti	246	3.7.8. Estetický text jako komunikační akt	322
3.5.8. Pseudoikonické jevy	249		
3.5.9. Ikonická artikulace	254	3.8. Rétorická praxe	324
3.5.10. Odmítnutí 'ikonických znaků'	257	3.8.1. Odkaz rétoriky	324
		3.8.2. <i>Elocutio</i> jako nadkódování	327
3.6. Typologie způsobů tvorby	259	3.8.3. Metafora a metonymie	328
3.6.1. Čtyř-dimenzionální klasifikace	259	3.8.4. Rétorické měnění kódu	332
3.6.2. Poznání	263	3.8.5. Rétorické přepínání kódu	336
3.6.3. Ostenze	267	3.9. Ideologické přepínání kódu	339

3.9.1. Ideologie jako sémiotická kategorie	339	4: PROBLEMATIKA SUBJEKTU V SÉMIOTICE	371
3.9.2. Laboratorní model	340		
3.9.3. Ideologická manipulace	343	POZNÁMKY	375
3.9.4. Sémiotická kritika ideologie	346	POZNÁMKA PŘEKLADATELE	377
3.9.5. Poslední práh	349	LITERATURA	381
		JMENNÝ REJSTŘÍK	417
POZNÁMKY	351	VĚCNÝ REJSTŘÍK	421